

DATE DE CONTACT UTILE

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

Adresă: Strada Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, Sectorul 1, București

Telefon: +4 021 313.62.67, +4 021 315.85.56

e-mail: relatiicupublicul@mmuncii.ro

Inspectoratul General pentru Imigrări – Sediul Central

Adresă: Strada Lt. Col. Marinescu Constantin nr.15 A, Sector 5, București

Telefon: +4 021 410.00.42

Fax: +4 021 410.75.01

e-mail: igi@mai.gov.ro

Inspectoratul General pentru Imigrări – Direcția Azil și Integrare

Adresă: Strada Tudor Gociu, nr. 24 A, Sector 4, București

Telefon: +4 021 450.11.34

Fax: +4 021 450.17.29

e-mail: igi.dai@mai.gov.ro

Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați – Reprezentanța în România

Adresă: Bulevardul Primăverii nr. 48 A, Sector 1, București

Telefon: +4 021 201.78.72 / 73

Fax: +4 021 210.15.94

e-mail: rombu@unhcr.org

Consiliul Național Român pentru Refugiați (CNRR)

Adresă: Strada Viesparilor nr. 19, etaj 2, Sector 2, București

Telefon: +4 021 312.62.10, +4 031 405.52.75

Fax: +4 021 312.62.10

e-mail: office@cnrr.ro

Fundația Consiliul Național Român pentru Refugiați (CNRR) este o organizație non-guvernamentală înființată în anul 1998. În anul 2003, CNRR a dobândit statutul de fundație de utilitate publică. CNRR este principalul partener de implementare a programelor de asistență pentru solicitanți de azil și refugiați al Reprezentanței în România a Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR). Misiunea noastră este să promovăm și să apărăm prin toate mijloacele legale drepturile omului în general și drepturile refugiaților și ale solicitanților de azil în special. CNRR oferă servicii de asistență socială, consultanță juridică și medicală în cadrul departamentelor sale specializate. Toate aceste servicii sunt oferite în mod gratuit.

P1 © [Library Workshop](#) | World Relief Spokane | cropped from original | [CC BY-SA 2.0](#)

DISCLAIMER:

Această publicație a fost produsă cu sprijinul Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR). Conținutul acestei publicații este răspunderea CNRR și nu reflectă neapărat viziunea UNHCR. This publication has been produced with the assistance of the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). The contents of this publication are the sole responsibility of CNRR and can in no way be taken to reflect the views of UNHCR.

Fundația C.N.R.R.

UNHCR
Reprezentanța în România

Ministerul Afacerilor Interne
Inspectoratul General pentru Imigrări

ACCESUL PE PIAȚA FORȚEI DE MUNCĂ AL BENEFICIARILOR UNEI FORME DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ÎN ROMÂNIA

Material realizat în cadrul proiectului „Integrarea refugiaților în România” – 2016 finanțat de UNHCR

BPI beneficiază de un statut juridic special prin prisma circumstanțelor în care au fost obligați să-și părăsească țările de origine și a situației particulare a exilului. Lipsite de protecția țărilor de origine, dar și de protecția oferită în mod tradițional de familie sau de comunitate, persoanele cu protecție internațională sunt **vulnerabile**. Cei mai mulți dintre refugiați suferă traume fizice sau psihologice ca urmare a diverselor forme de violență la care au fost supuși în țara de origine și a contextului în care și-au părăsit comunitatea.

Despre beneficiarii protecției internaționale (BPI): refugiații și persoanele cu protecție subsidiară

Regimul juridic care guvernează persoanele cu **statut de refugiat** este definit în dreptul internațional prin Convenția Națiunilor Unite privind Statutul Refugiaților, din 1951. Acest instrument definește **refugiații** ca *persoane care sunt în afara țărilor de origine și care nu pot sau nu doresc să se întoarcă din cauza unei temeri bine întemeiate de persecuție* pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenența la un anumit grup social sau opinie politică.

Protecția subsidiară reprezintă cea de-a doua formă a protecției internaționale și se acordă atunci când persoana nu întrunește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar este *expusă la un risc serios* în cazul returnării în țara de origine (război, conflict armat), din cauza căruia nu poate sau nu vrea să se întoarcă în țara de origine.

Legislația română relevantă – **Legea nr. 122/2006 privind azilul în România și Ordonanța de Guvern nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor în România** nu prevede diferențe în drepturile și obligațiile persoanelor care au obținut una din cele două forme de protecție, excepție făcând valabilitatea permiselor de ședere, care se eliberează pentru o perioadă de trei ani pentru persoanele cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat și pentru o perioadă de doi ani, pentru persoanele cărora li s-a acordat protecție subsidiară.

Conform articolului 9 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, statutul de refugiat și protecția subsidiară se acordă pe o perioadă nedeterminată.

Integrarea BPI pe piața forței de muncă Legea nr. 122/2006 privind azilul în România (art. 20, alin. 1) conferă BPI următoarele drepturi:

- să fie angajată de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesii libere și să efectueze acte juridice, să efectueze acte și fapte de comerț, inclusiv activități economice în mod independent, în aceleași condiții ca și cetățenii români (lit. c);
- să beneficieze de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește echivalarea studiilor sau a perioadelor de studii, recunoașterea diplomelor, atestatelor și certificatelor de competență, precum și a calificărilor profesionale care dau acces la profesiile reglementate din România, în conformitate cu reglementările în vigoare (lit. r).

O.G. nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor conferă BPI următoarele drepturi:

- să beneficieze de acces pe piața forței de muncă, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români, și de condiții de muncă echivalente celor stabilite pentru cetățenii români (art. 4);
- să aibă acces la sistemul asigurărilor pentru șomaj, la măsurile pentru prevenire a șomajului și stimularea forței de muncă, în aceleași condiții cu cele pentru cetățenii români (art. 5, alin. 1).

BPI se legitimează cu „**PERMIS DE ȘEDERE**” eliberat de Inspectoratul General pentru Imigrări – Direcția Azil și Integrare (I.G.I.-D.A.I.), din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

BPI care au obținut dreptul de ședere permanentă (ședere pe termen lung) nu mai au specificată forma de protecție pe document. Conform articolului 80, aliniatul 2 din Ordonanța de Urgență nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, „drepturile beneficiarilor protecției internaționale în România prevăzute de Legea nr. 122/2006 nu pot fi limitate ca urmare a obținerii dreptului de ședere pe termen lung de către aceștia”.

BPI nu pot obține documente de stare civilă sau alt tip de documente adiționale prin intermediul autorităților țării de origine deoarece contactul BPI cu reprezentanții autorităților statului de origine este interzis.

Legislația privind azilul ia în considerare această particularitate, stipulând în Ordonanța de Guvern nr. 1/2014 privind modificarea Legii nr. 122/2006 și a Ordonanței de Guvern nr. 44/2004 că „în vederea exercitării efective a drepturilor BPI, autoritățile competente iau în considerare situația specifică în care se află aceștia”.

Luând în considerare prevederile **Ordonanței de Guvern nr. 1/2014**, reprezentanții instituțiilor publice trebuie să își adapteze practica la situația particulară a BPI.

Integrarea beneficiarilor unei forme de protecție internațională este un proces dinamic, bidimensional de acomodare între aceștia și societatea gazdă, care necesită efortul tuturor părților.

*Exemplu de permis de ședere pentru refugiați și persoane cu protecție subsidiară

Ținând cont de prevederile legislative, Agențiile de Ocupare a Forței de Muncă au responsabilități în integrarea BPI și sunt obligate să le ofere toate serviciile disponibile, inclusiv înscrierea acestora ca persoane în căutarea unui loc de muncă.

În situația particulară a BPI, pot exista impedimente în găsirea unui loc de muncă. De multe ori, BPI nu pot face dovada că au absolvit o formă de învățământ sau că au calificarea/experiența necesară în muncă întrucât au pierdut documentele relevante (și nu se pot adresa instituțiilor naționale pentru reconstituirea lor) sau instituțiile din țara de origine nu eliberează astfel de documente.

În aceste situații, BPI trebuie să fie înscriși ca “persoane în căutarea unui loc de muncă” și îndrumate către:

- Inspectoratul Școlar în vederea testării și înscrierii în programul “A doua șansă”;

- instituții publice/private cu atribuții în evaluarea calificărilor obținute prin mijloace non-formale (ex: Autoritatea Națională pentru Calificări).

Statisticile oficiale ale Inspectoratului General pentru Imigrări arată că din 1991, când România a aderat la Convenția privind Statutul Refugiaților, și până în 2016, au fost înregistrate aproximativ 28.000 de cereri de azil, dintre care 5.955 de persoane au obținut protecție internațională.